

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/122/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6916010592
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 11. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Ryant
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2017:6916010592.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v trestnej veci proti obžalovanej MUDr. Andrei Janoškovej, pre prečin usmrtenia podľa § 149 ods. 1,2 písm. a) Tr. zák., na verejnom zasadnutí dňa 22. novembra 2017, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Ryanta a sudcov JUDr. Alojza Palaja a JUDr. Slavoj Sendeckého, o odvolaní obžalovanej Q.. U. X., proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota zo dňa 31.05.2017, sp.zn. 3T/168/2016 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovanej Q.. U. X. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Okresný súd Rimavská Sobota uznal označeným rozsudkom obžalovanú Q.. U. X. vinnou zo spáchania prečinu usmrtenia podľa § 149 ods. 1,2 písm. a) Tr. zák. v súvislosti s ust. § 138 písm. h) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 29.01.2013 asi o 09.56 h viedla osobné motorové vozidlo značky Toyota Avensis, evidenčného čísla Maďarska J. XXX, po štátnej ceste 1/50 v smere od mesta Tornaľa na mesto Rimavská Sobota, kde medzi obcami Bátka a Bakta oproti cintorínu za obcou Bátka pri prejazde cez tiahlu pravotočivú zákrutu v miernom stúpaní na mokrej zjazdnej vozovke sa plne nevenovala vedeniu vozidla, nesledovala situáciu v cestnej premávke, prešla s vozidlom do protismeru, kde v bočnom odstupe 1,7 - 2,5 metra od stredovej deliacej čiary došlo k zrážke s oproti idúcim motorovým vozidlom Suzuki Vitara, evidenčného čísla Y. XXX O., ktoré viedol J. F., nar. XX.XX.XXXX, následkom čoho bolo vozidlo W. B. vymrštené zadnou časťou na zvodidlá nachádzajúce sa pri pravom okraji vozovky v smere jazdy tohto vozidla, vznietilo sa a zhorelo, pričom vodič tohto vozidla J. F., nar. XX.XX.XXXX, naposledy bytom O. XXX, utrpel zranenia, ktorým na mieste dopravnej nehody podľahol, čím porušila/ustanovenie § 4 ods. 1 písm. c), § 9 ods. 1 Zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zmien a doplnkov.

Za to obžalovanej uložil podľa § 149 ods. 2 Tr. zákona, § 36 písm. j) Tr. zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere dva roky. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zákona obžalovanej výkon takto uloženého trestu odňatia slobody podmiennečne odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona jej určil skúšobnú dobu na štyri roky. Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zákona obžalovanej uložil trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel v trvaní tri roky. O uplatnených nárokoch na náhradu škody rozhodol podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku tak, že obžalovanú zaviazal k povinnosti nahradiť poškodenú Q. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. XXX, škodu vo výške 2.521,64 Eur. Podľa § 288 ods. 2 Tr. poriadku poškodenú Q. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. XXX, so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal na civilný proces. Podľa § 288 ods. 1 Tr. poriadku poškodených I. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. XX, Q.. Q. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. XXX, s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku okresného súdu podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie obžalovaná Q.. U. X. prostredníctvom svojho obhajcu, najskôr stručným písomným podaním zo dňa 01.06.2017, pričom takto podané odvolanie podrobne písomne zdôvodnila opäť prostredníctvom svojho obhajcu písomným podaním zo dňa 09.08.2017. V jeho dôvodoch vyslovila presvedčenie, že prvostupňový súd rozhodol o

jej vine i napriek tomu, že táto nebola bez akýchkoľvek pochybností preukázaná a vzhľadom na dôvodné pochybnosti o skutkovej otázke, mal aplikovať zásadu „in dubio pro reo“ a spod obžaloby ju oslobodiť. Vyšetrovateľom PZ pôvodne pribratý znalec z odboru dopravy P. B., ktorý sa osobne zúčastnil ohliadky miesta dopravnej nehody, vo svojom znaleckom posudku a doplnkoch jednoznačne ustálil, že príčinou dopravnej nehody z technického hľadiska bola nesprávna jazda vodiča vozidla Suzuki Vitara, ev. č. Y. - XXX O., ktorá spočívala v tom, že sa pohyboval po ľavej strane vozovky. Znalec v tejto súvislosti ustálil, že vozidlo SUZUKI VITARA, ev. č. Y. XXX O. riadené J. F. jazdilo v protismere a ku zrážke s vozidlom TOYOTA AVENSIS ev. č. J. - XXX, ktoré v smere od Košíc do Rimavskej Soboty riadila ona, došlo v oblasti stredovej deliacej čiary vo vzdialenosti 0,5 metra vpravo až 0,7 metra vľavo. Svoje závery znalec P. B. presvedčivým a technicky prijateľným spôsobom obhájil nie len v doplnkoch znaleckého posudku, ale tiež na hlavnom pojednávaní. Sám znalec prezentoval, že sa osobne zúčastnil ohliadky miesta dopravnej nehody, presne ustálil vstupné údaje nevyhnutné pre stanovenie príčin dopravnej nehody, ustálil zoznam použitých počítačových programov a použitú literatúru. Okrem vlastnej ohliadky miesta nehody mal k dispozícii autofotomapsu miesta dopravnej nehody a osobne sa zúčastnil meraní parametrov komunikácie v mieste nehody za účelom dopravnobezpečnostnej situácie a priemerného sklonu stúpania vozovky. So závermi znalca P. B. korešponduje aj výpoveď svedka U. G., ktorý ako jediný mal možnosť sledovať v spätnom zrkadle ním riadeného motorového vozidla aj jazdu ňou riadeného osobného motorového vozidla zn. TOYOTA AVENTIS. Tento svedok jednoznačne dokazoval, že ona v obci Bátka dodržiavala predpísanú rýchlosť 50 km/hod, a ani za obcou Bátka až po miesto dopravnej nehody, kde dosiahol rýchlosť 70 - 80 km/hod, neregistroval akúkoľvek jej snahu ho predbiehať či už vyhábacím pohybom vľavo alebo znamením zmeny smeru jazdy. Na viac v mieste dopravnej nehody bola plná čiara. Preto ona nemala žiaden dôvod prejsť do protismere o to viac, že predmetná stúpajúca pravotočivá zákruta sa dala bezpečne prejsť pri medznej rýchlosti 118 - 129 km/hod., kým jej bola znalcom vypočítaná rýchlosť v čase zrážky do 59 km/hod. Znalec P. B. mal k dispozícii poškodené motorové vozidlá a teda mohol objektivizovať aj trvalé deformácie na vozidlách za účelom stanovenia vzájomnej polohy vozidiel v čase zrážky. Pri ohliadke miesta nehody neboli na vozovke zistené stopy, podľa ktorých by bolo možné stanoviť ako priečnu tak aj pozdĺžnu polohu vozidiel v čase zrážky, preto znalec P. B. stanovil jednotlivé verzie polohy vozidiel v čase zrážky ako interval krajných polôh, keďže ku zrážke došlo v oblasti strednej čiary. Znalec P. B. tiež zdôvodnil, prečo je z technického hľadiska neprijateľný záver, že sa vozidlo SUZUKI pohybovalo vo svojom jazdnom pruhu.

Ďalej odvolateľka dôvodila, že napriek jednoznačným záverom znalca P. B. súd akcentoval znalecký posudok vypracovaný Ústavom súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity v Žiline č. 318/2015. Súd v tejto súvislosti podľa jej názoru porušil zásadu rovnosti dôkazov, keď do odôvodnenia rozsudku takmer doslova prevzal tvrdenia znaleckého posudku vypracovaného Ústavom súdneho inžinierstva bez vlastného zhodnotenia, prečo sú závery znalca P. B. neprijateľné a naopak čím súd presvedčil znalecký posudok Ústavu súdneho inžinierstva a či toto presvedčenie postačuje súdu pre prijatie jednoznačného a nespochybniteľného záveru, že dopravnú nehodu zavinila ona. Pritom ani na základe záverov znaleckého posudku vypracovaného Ústavom súdneho inžinierstva sa nedá bez akýchkoľvek pochybností ustáliť, čo bolo príčinou dopravnej nehody a už rozhodne nie, ktorý z účastníkov ju zavinil. Zo záverov znaleckého posudku Ústavu súdneho inžinierstva jednoznačne vyplýva, že jeho znalci nemali technickú možnosť bezprostredne po dopravnej nehode vykonať nielen ohliadku miesta nehody, ale ani ohliadku ňou riadeného motorového vozidla TOYOTA, nezrealizovali ani dodatočné meranie sklonu vozovky v mieste dopravnej nehody, bez priameho pozorovania a len z fotografií ustálili tzv. ďalšiu stopu (tá však nebola dokumentovaná ani v zápisnici z miesta dopravnej nehody a ani z ohliadky miesta činu) o ktorej je možné mať dôvodné pochybnosti, či súvisí s nehodovým dejom. Len z fotodokumentácie prišli k záveru, že znalec P. B. údajne nezohľadnil rozloženie črepín. Pritom ani Ústav súdneho inžinierstva nevedel ustáliť rýchlosť ňou riadeného vozidla a ani rýchlosť motorového vozidla riadeného B. F. pred zrážkou, pretože údajne nemal vstupné údaje. Podľa názoru odvolateľky takto spracovaný posudok Ústavu súdneho inžinierstva je nepresvedčivý a v pomere k znaleckému posudku vypracovaného P. B. dôkazne ako dominantný je pre uznanie jej zavinenia neakceptovateľný. Preto aj uložené tresty sú pre ňu neprijateľné. Okrem toho jej okresný súd nemal uložiť povinnosť nahradiť škodu poškodenej Q. F., k dopravnej nehode došlo počas služobnej cesty, riadila služobné auto, a preto mala byť táto poškodená s celým nárokom odkázaná na civilný proces. Záverom svojho odvolania krajskému súdu navrhla zrušenie napadnutého rozsudku v celom rozsahu s tým, aby vec vrátil súdu prvého stupňa s pokynom, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol s vyslovením právneho názoru na postup podľa § 285 písm. c) Tr. por.

Krajský súd v Banskej Bystrici z podnetu odvolania obžalovanej podľa § 317 ods. 1/ Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľka podala odvolanie a preskúmal tiež správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a v tejto súvislosti zistil, že odvolanie obžalovanej nebolo dôvodne podané.

Krajský súd pritom vykonal verejné zasadnutie v neprítomnosti obžalovanej. Pred jeho začiatkom predložil obhajca obžalovanej jej písomný súhlas s tým, aby verejné zasadnutie bolo vykonané v jej neprítomnosti za splnenia podmienok § 293 ods. 7 Tr. por.

Primárne je z pohľadu krajského súdu nutné konštatovať, že skutkový stav ustálený prvostupňovým súdom v napadnutom rozsudku má oporu vo vykonaných dôkazoch, ktoré okresný súd vyhodnotil v súlade s požiadavkami § 2 ods. 12/ Tr. por. V odôvodnení svojho rozhodnutia v súlade s požiadavkami ustanovenia § 168 ods. 1 Tr. por. stručne uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporovali. Z tohto odôvodnenia je tiež zrejmé akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny, trestu a náhrady škody. Krajský súd zdôrazňuje, že súd prvého stupňa prejednávánemu prípadu venoval náležitú pozornosť. Na hlavnom pojednávaní dňa 12.04.2017 vykonal výsluch obžalovanej, svedkov Q. F., I. F., U. W., vykonal ďalej osobný výsluch autorov písomných znaleckých posudkov H.. V. S. V., Q.. Q. W., na hlavnom pojednávaní 31.05.2017 doplnil dokazovanie výsluchom svedkyne Q. F. a znalca P. B., za splnenia procesných podmienok § 268 ods. 2 Tr. por. prečítal obsah písomných znaleckých posudkov, ktoré sú obsahom spisového materiálu a rešpektujúc obsah ust. § 269 Tr. por. prečítal jednotlivé listinné dôkazy, najmä lekárske správy, výpis z evidenčnej karty vodiča, osvedčenie o evidencii motorového vozidla, zápisnicu o ohliadke miesta činu, posudky a správy na obžalovanú a odpis registra trestov týkajúci sa jej osoby. Súhrn takto vykonaných dôkazov vyhodnotil súd prvého stupňa správne, keď sa zaoberal nielen dôkazmi, ktoré poslúžili v prospech obžalovanej, ale i dôkazmi, ktoré poslúžili v jej neprospech. Správne a v súlade so stavom veci zvýraznil najmä obsah záverov znaleckého posudku Ústavu súdneho inžinierstva Žilina, pričom na hlavnom pojednávaní podal k tomuto posudku podrobné odborné vysvetlenia znalec H.. V. S. V.. Obsah jeho výpovede v konaní pred súdom, ale i závery tohto znaleckého posudku sú zistiteľné z odôvodnenia napadnutého rozsudku (strany 4 až 6) a bolo by nadbytočné tieto podrobne znovu opakovať. Zo záverov tohto posudku je ale zistiteľné, že znalec P. B. síce správne určil vzájomnú polohu vozidiel, ale nesprávne vypočítal zrážku a pohyb vozidiel po zrážke, v dôsledku čoho ustálil nesprávne miesto zrážky vozidiel, okrem toho nesprávne vypočítal rýchlosť vozidiel a v dôsledku toho nesprávne stanovil technickú príčinu dopravnej nehody. Rýchlosť oboch vozidiel v čase pred zrážkou sa nedala presne vypočítať, oblasť zrážky týchto vozidiel sa nachádza v jazdnom pruhu motorového vozidla Suzuki Vitara. Oblasť zrážky je pritom lokalizovaná zo smeru jazdy vozidla Suzuki Vitara, obžalovaná mohla nehode zabrániť tak, že by správne smerovo viedla vozidlo pravým jazdným pruhom určeným pre jej smer jazdy. Vodič vozidla Suzuki Vitara nemal možnosť zabrániť zrážke. Zo záverov tohto posudku je tiež zistiteľné hodnotenie záverov písomného znaleckého posudku znalca H.. R. Y.. S poukazom na uvedené neobstáli naznačené odvolacie námietky obžalovanej, a preto v tejto súvislosti rozhodol prvostupňový súd správne, nepochybil nielen čo do skutkových zistení, ale ani čo do prijatia právneho záveru v tom smere, že to bola práve obžalovaná, ktorá poškodenému J. F. z nedbanlivosti spôsobila smrť, pričom taký čin spáchala závažnejším spôsobom konania, t.j. porušením dôležitej povinnosti jej uloženej podľa zákona, a to v ust. § 4 ods. 1 písm. c) a § 9 ods. 1 Zák. č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zmien a doplnkov. V tejto súvislosti pritom neobstála ani ďalšia odvolacia námietka obžalovanej, že ani na základe záverov znaleckého posudku vypracovaného Ústavom súdneho inžinierstva Žilina nie je možné bez akýchkoľvek pochybností ustáliť, čo bolo príčinou dopravnej nehody a ktorý z účastníkov ju zaviniel. Krajský súd nezistil vo veci žiadnu okolnosť, ktorá by závery tohto znaleckého posudku a taktiež odborné vysvetlenia jeho autora v konaní pred súdom akýmkoľvek spôsobom spochybňovala.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Podľa ods. 4 citovaného ustanovenia pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Pokiaľ ide o uložený trest obžalovanej, žiada sa z pohľadu krajského súdu pripomenúť, že Trestný zákon umožňuje v sankcii ust. § 149 ods. 2 Tr. zák. jeho páchatelovi uloženie trestu odňatia slobody od dvoch do piatich rokov. Prvostupňový súd uložil obžalovanej trest odňatia slobody za použitia § 38 ods. 2,3 Tr. zák. (zistil na jej strane jednu okolnosť, ktorá jej z hľadiska výmery trestu poľahčovala) na dolnej hranici upravenej trestnej sadzby (odňatie slobody od dvoch do štyroch rokov). Vymeral jej dvojnásobný trest odňatia slobody, zohľadňujúc jej všetky okolnosti prípadu, na ktoré bol zo zákona povinný prihliadnuť. Ako je to zistiteľné z obsahu registra trestov, obžalovaná Q.. U. X. doposiaľ súdom riešená nebola, v mieste bydliska nie je hodnotená negatívne, v evidenčnej karte vodiča však má viacero záznamov, pred spôsobením dopravnej nehody spolu osem záznamov a po nej sa dopustila ďalších piatich priestupkov na úseku dopravy. Správne okresný súd na strane obžalovanej zistil splnenie podmienok § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák., výkon uloženého trestu odňatia slobody jej podmienične odložil v súlade so zákonom, pričom jej určil primeranú skúšobnú dobu podmieničného odsúdenia v trvaní štyroch rokov. Takto uložený skôr mierny trest obžalovanej má byť pre ňu ponaučením, aby sa v budúcnosti vyhla akémukoľvek protiprávnemu konaniu. V súlade so stavom veci jej pritom okresný súd zohľadňujúc i následky dopravnej nehody uložil trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel na tri roky, rešpektujúc obsah ust. § 61 ods. 1,2 Tr. zák., pričom Trestný zákon umožňuje uloženie takého druhu trestu páchatelovi trestného činu na jeden rok až desať rokov.

Okresný súd nepochybil ani vo výroku o náhrade škody, ktorým obžalovanú zaviazal k povinnosti nahradiť škodu spôsobenú trestným činom poškodenej Q. F. vo výške 2.521,64 Eur (totálna škoda zničeného motorového vozidla značky Suzuki Vitara v sume 1.865,- Eur a pohrebné trovy v sume 656,64 Eur), pričom túto poškodenú so zvyškom jej nároku odkázal na civilný proces a s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces v celom rozsahu aj poškodených I. F. a Q.. Q. F. Tu sa žiada upresniť, že poškodenej Q. F. si uplatnila nárok na náhradu škody v sume 32 920,32 Eur, I. F. nárok na náhradu škody v sume 35 000,- Eur a Q.. Q. F. nárok na náhradu škody v sume 35 000,- Eur. V tejto súvislosti správne prvostupňový súd dôvodil, že by o týchto nárokoch nad rámec toho, že z časti uznal nárok poškodenej Q. F. za oprávnený, bolo potrebné vykonať ďalšie dokazovanie presahujúce potreby trestného stíhania, ktoré by podstatne pretiahlo.

S poukazom na uvedené, krajský súd považujúc odvolanie obžalovanej za nedôvodné, toto v zmysle § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.